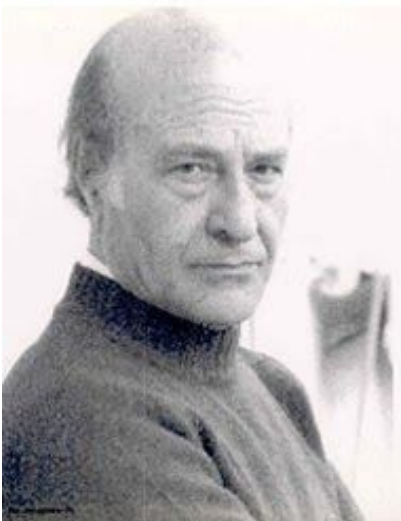

Οι ποιητές μιλούν για την ποίηση

Η Ποίηση...άλλο σκοπό δεν έχει από τον εαυτό της. Δεν μπορεί, δεν γίνεται να έχει άλλον, και κανένα ποίημα δεν θα είναι τόσο μεγάλο, τόσο ευγενικό, τόσο άξιο να λέγεται ποίημα όσο εκείνο που θα έχει γραφτεί για μόνη την ηδονή να γράψουμε ένα ποίημα... Έτσι ο σκοπός της ποίησης είναι, αυστηρά και απλά, η ανθρώπινη λαχτάρα για κάποια ανώτερη ομορφιά. Και η εκδήλωση αυτού του σκοπού βρίσκεται σ' έναν ενθουσιασμό, σ' έναν ερεθισμό της ψυχής - ενθουσιασμό εντελώς ανεξάρτητο από το πάθος που είναι η μέθη της καρδιάς, κι από την αλήθεια που είναι η βοσκή του λογικού.

Charles Baudelaire «Οι αρχές της ποίησης»

Η Ποίηση είναι το άλλο πρόσωπο της Υπερηφάνειας

Οδυσσέας Ελύτης (1911-1996)

Βραβείο Νόμπελ 1963

Ο ποιητής αηδόνι, όμως αηδόνι μεταφυσικό.

Μέσα στο στίχο λυτρώνομαι από ό,τι με πνίγει στη ζωή.

Κερδίζω από την τέχνη ό,τι χάνω από τα πράγματα.

Κωστής Παλαμάς (1859-1943)

Πιστεύω πως τούτος ο σύγχρονος κόσμος όπου ζούμε,

ο τυραννισμένος από το φόβο και την ανησυχία,

τη χρειάζεται την ποίηση.

*Η ποίηση έχει τις ρίζες της στην ανθρώπινη ανάσα,
και τι θα γινόμασταν*

αν η πνοή μας λιγότευε;

*Είναι μια πράξη εμπιστοσύνης και ένας Θεός το ξέρει
αν τα δεινά μας*

δεν τα χρωστάμε στη στέρηση εμπιστοσύνης...

Γιώργος Σεφέρης (1900-1971)

Βραβείο Νόμπελ 1963

Ποίησης είναι ανάπτυξις στίλβοντος ποδηλάτου.

Ανδρέας Εμπειρικός (1901-19175)

... η ποίηση είναι μια ψυχική κατάσταση χάριτος τόσο άρρητη

και τόσο μυστική που ταυτίζεται με το μυστήριο και που

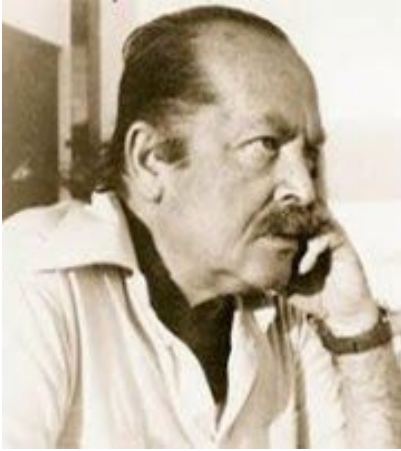
δεν είναι δυνατό να εξηγηθεί και να προσδιοριστεί με λόγια.

Τον ορισμό της ποίησης τον δίνει ο ποιητής μόνο με τα ποιήματά του

που δεν εξηγούνται βέβαια με τη λογική.

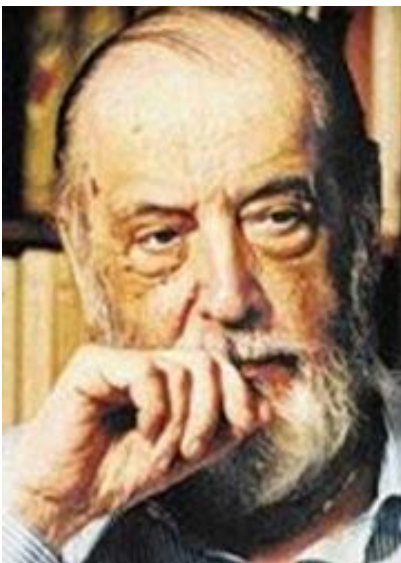
Η λογική απλώς σαγηνεύεται από τη μαγεία τους και εκπορθείται.

Τάκης Βαρβιτσιώτης (1916-2011)

*Πίσω από την καθημερινή κόλαση των λέξεων,
τα ποιήματα ανασαίνουν ζωντανά και το καθαρό τους
νόημα
καθρεφτίζει παντού μια φανταστική ευτυχία, που ποτέ
δεν θα πυρποληθεί.*

Τάκης Σινόπουλος(1917-1981)

*Ο ποιητής χρειάζεται να κάνει πέντε βήματα εκεί που
άλλος άνθρωπος*

*χρειάζεται μόνο ένα. Είναι τα τεράστια φτερά του
«Αλμπατρός» του Μπωντλαίρ*

*που σέρνονται χάρω και δεν τον αφήνουν να
περπατήσει.*

Ποίηση ανάμνηση από φίλντισι

άναμμα τσιγάρου κατά λάθος από φεγγάρι

δασκάλα μόνη μελαγχολική στο διάλειμμα

ένα βιολί που παίζει μοναχό του

χαλκός χαλκωματένια χαλκωματάς

-όλα τα παλιά γυαλίζω

πεταλούδα που γλιτώνει από τη φωτιά

φωτιά που γλιτώνει από τα νερά

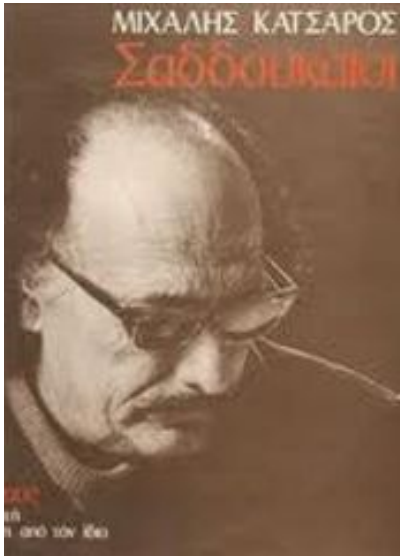
βιολέτες σ' άσπρο λαιμό

άσπρο άλογο που τρέχει σε μαύρο ουρανό

νύχτα στρωμένη τσιγάρα

λέξεις.

Μίλτος Σαχτούρης (1919-2005)

Η ποίηση δεν είναι σήμερα η πράξη μόνο ενός βιβλίου,

είναι μια κοινωνική πράξη....

Ο ποιητής απουσιάζει σαν άτομο.

Τον επηρεάζει η ίδια η ζωή των ανθρώπων.

Το πάθος του για την άλλη ανθρωπότητα του δίνει την ιδέα και τη δύναμη να υψώσει

τη φωνή του για να οδηγήσει πνευματικά το λαό και όχι τον άνθρωπο....

Μιχάλης Κατσαρός (1920-1998)

Η ποίηση είναι ένα αίνιγμα από συνηθισμένα λόγια.

Η αληθινή ποίηση δεν είναι ανακάλυψη μα αποκάλυψη.

....οι ποιητές κοιμούνται σαν τους κλέφτες, με το αυτί τεντωμένο στην άγνωστη λέξη.

Τάσος Λειβαδίτης (1922-1988)

Η ποίηση είναι παντού και πάντοτε, ακόμη και στη σύγχρονη φυσική και τα μαθηματικά.

Αλλά ως γλώσσα συμπυκνωμένης έντασης, ποίηση είναι η τέχνη του ποιητή.

Νίκος Καρούζος (1926-1990)

... η ποίηση, όλη η τέχνη, δεν υπηρετεί οράματα. Τα εκφράζει.

Θα έλεγα ότι κάθε καινούριο ποίημα...διαιώνίζει όλη την προηγούμενη ποίηση,

και ταυτόχρονα, εξαιτίας των νέων βιωματικών εμπειριών που εκφράζει, τα μετασχηματίζει.

Τίτος Πατρίκιος (1928)

Η ποίηση είναι από τα πιο επηρμένα μυστήρια, τα πιο αχανή, και μόνο ικανοποίηση

στις παρομοιώσεις δίνεις αν πεις ότι είναι ένα μείγμα εύγευστων δηλητηρίων

σε χρυσά δελεαστικά ποτήρια ή ότι είναι ένας πειρασμός, ο δαίμονας που μπαίνει

ξαφνικά στο σώμα του κανονικού, προκαλώντας ένα σεληνιασμό γόνιμο ή ακόμα

ότι είναι ένα είδος ευθανασίας των πραγμάτων που υποφέρουν μέσα μας είτε ως

ανικανοποίητα είτε ως προδομένα.

Κική Δημουλά (1931)

Το ποίημα ανακαλύπτεται κατά τη γραφή του και ο ποιητής είναι ο πρώτος

έκπληκτος αναγνώστης. Το ποίημα ξεπηδάει από μίαν ανάγκη να αποδοθεί η

σιωπή, από μίαν εντολή ανθρώπινης προϊστορίας, ιστορίας και μεθιστορίας.

Μια εντολή που δίνεται στον ποιητή άθελά του και εκφράζεται μέσα από αυτόν.

Γιάννης Ρίτσος (1909-1990)

Τα πράγματα σε έναν ποιητή γίνονται σχεδόν από μόνα τους.

Μια και δεν βοήθησα τον κόσμο με το νου, αποφάσισα,

κάποιος αποφάσισε μέσα μου, να τον βοηθήσω με την καρδιά μου.

Κι ανακάλυψα πως η ποίηση ήταν ο μόνος τρόπος.

Νικηφόρος Βρεττάκος (1912 -1991)

Τα κείμενα που χρησιμοποιήθηκαν είναι από τα περιοδικά «η Λέξη», «Διαβάζω», ηλεκτρονικό περιοδικό «Διαπολιτισμός», *Η ποιητική μυθολογία* του Τ. Λειβαδίτη – Απ. Μπενάτσης, *Ανοιχτά Χαρτιά* – Οδ. Ελύτη και «η ζωή εδώ» του Κ της Καθημερινής, σε επιμέλεια Γιώργου Δουατζή (Μάρτης 2009).

Πηγή: http://www.10lykeiopeiraia.blogspot.gr/2010/03/blog-post_21.html

Ασκήσεις

1. Κατά καιρούς επιχειρείται να δοθεί ένας ορισμός της ποίησης. **ΟΡΙΣΜΟΣ**
Να διαβάστε τους παραπάνω ορισμούς που έδωσαν μεγάλοι ποιητές μας (Παλαμάς, Σεφέρης, Ρίτσος, Ελύτης, Βρεττάκος, Βαρβιτσιώτης, Σινόπουλος, Σαχτούρης, Κατσαρός, Καρούζος, Πατρίκιος, Δημουλά).
Εργαστείτε σε ομάδες. Κάθε ομάδα θα αναλάβει να μελετήσει έναν ή περισσότερους ορισμούς, θα τον/ τους σχολιάσει και θα παρουσιάσει την εργασία της στην ολομέλεια. Μετά την παρουσίαση των εργασιών, σκόπιμο είναι να συζητήσουν οι ομάδες σε ποια σημεία συγκλίνουν οι ορισμοί και σε ποια διαφέρουν.
2. Σε τι «ωφελεί» τελικά η ποίηση; Να διαβάσετε και να σχολιάσετε και την άποψη της Κικής Δημουλά που ακολουθεί:

«Η ποίηση ωφελεί όσους την αγαπούν, επειδή βρίσκουν εντός της μικρά κομματάκια από σκισμένες φωτογραφίες του ψυχισμού τους, περισσότερο και πιο σωστά ωφελεί εκείνους που πιστεύουν στη μαγεία της, που δεν θέλουν να θέσουν τον δάκτυλό τους επί τον τύπον της κατανόησής της. Ωφελεί, υπερκόσμια, εκείνον που την ασκεί και μόνον κατά τη διάρκεια της άσκησης, επειδή τότε μόνο τον βγάζει από το σώμα του, τον σταθεροποιεί σε μian αιώρηση απ' όπου αυτός παρακολουθεί σαν σε χειρουργείο τον προσωρινό θάνατο της μικρότητάς του.

Ωφελεί κυρίως τη γλώσσα. Την περισυλλέγει από τους μεγάλους κάδους της βιασύνης και τη μεταγγίζει με σέβας στο τόσο δα μπουκαλάκι του αγιασμού, μια γουλιά, όσο ακριβώς χρειάζεται για να πιεί η ουσία. Τέλος η ποίηση ωφελεί όσο μια παυσίπονη σταγόνα στον ωκεανό της λύπης. Δεν είναι λίγο».

Βήμα 18/ 3/ 2007

3. Να σχολιάσετε την άποψη του συγγραφέα Εντουάρντο Γκαλεάνο για τη λογοτεχνία: *Η ζωή και η λογοτεχνία με βεβαιώνουν με τρυφερή συχνότητα πως μπορεί να είμαι σύγχρονος ανθρώπων γεννημένων σε άλλους καιρούς, άλλους αιώνες ή άλλες χιλιετίες, πως συμπατριώτες μου μπορεί να είναι άνθρωποι γεννημένοι σε άλλα σημεία του παγκόσμιου χάρτη, σε μέρη πολύ μακρινά από τα δικά μου.*

4. Προδίδετε πάλι την ποίηση, θα μου πεις,
Την ιερότερη εκδήλωση του Ανθρώπου
Την χρησιμοποιείτε πάλι ως μέσον, υποζύγιον
Των σκοτεινών επιδιώξεών σας
Εν πλήρη γνώσει της ζημιάς που προκαλείτε
Με το παράδειγμά σας στους νεωτέρους
.....
Σαν πρόκες πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις
Να μην τις παίρνει ο άνεμος

Μανώλης Αναγνωστάκης, Ποιητική, Ο Στόχος

Μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το ποίημα [ΕΔΩ](#)

- Ποιες κατηγορίες απευθύνουν κάποιοι στους ποιητές και ποια απάντηση δίνει ο Αναγνωστάκης;
- Τι εννοεί ο Αναγνωστάκης με τους στίχους: *Σαν πρόκες πρέπει να καρφώνονται οι λέξεις να μην τις παίρνει ο άνεμος*. Πώς χρησιμοποιούν τις λέξεις οι ποιητές, ώστε να αποκτήσουν άλλη διάσταση από την καθημερινή;